

ฟื้นฟูจิตใจคณะเซอร์ร่าสังฆมณฑลจันทบุรี

กลุ่มจันทบุรี บางแสนและศรีราชา

ระหว่างวันที่ 5 – 6 กรกฎาคม ค.ศ. 2009

ณ บ้านเพวิลเลจการ์เด็น ต.บ้านเพ อ.เมือง จ.ระยอง

ฟื้นฟูจิตใจครั้งนี้ ได้มีโอกาสฟัง อาจารย์ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย มาพูดในหัวข้อ **บทบาทของเซอร์ร่าในพระศาสนจักรยุคปัจจุบัน** เวลา 2 ชั่วโมงครั้งที่อาจารย์มาแบ่งปันให้ฟังนั้น มีค่ามาก จนรู้สึกว่าการเวลาที่กำหนดให้น้อยเกินไป ฟังแล้วไม่วังง ไม่เบื่อเลย ขอแบ่งปันข้อคิดดีๆ เท่าที่รวบรวมได้ให้เพื่อนๆ ได้รับฟังด้วย

บทบาทของเซอร์ร่า หรือจะเรียกว่าพันธกิจของเซอร์ร่าก็ได้
อาจารย์บอกว่าเมื่อพูดถึงพันธกิจ ต้องพูดถึงชีวิตด้วย เพราะต้องไปด้วยกัน
ถ้าชีวิตเราดี พันธกิจจะเกิดขึ้นเอง โดยไม่ต้องสั่ง ไม่ต้องบอก

การฟื้นฟูจิตใจ หรือพูดให้เข้าใจง่ายๆ คือ การเชิญชวนให้กลับใจ ถ้าฟื้นฟูจิตใจ เมื่อกลับไปแล้ว ไม่มีการเปลี่ยนแปลง แสดงว่าการฟื้นฟูไม่ได้ผล

อาจารย์ได้ยกตัวอย่างของการปรับเปลี่ยนแบบพลิกโฉม (Paradigm shift)

1. นักบุญเปาโล ปรับเปลี่ยนจากการทำลาย มาเป็นการปกป้อง

“ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ มิใช่ตัวข้าพเจ้าอีกต่อไป แต่พระคริสตเจ้าทรงดำรงชีวิตอยู่ในตัวข้าพเจ้า” (กท. 2 : 20)

การเปลี่ยนแปลงของนักบุญเปาโล เกิดจากการได้สัมผัสพระเจ้า และเชื่อในพระองค์ และเปลี่ยน

- มาเป็นอัครสาวก
- ตอบสนองด้วยการไปประกาศพระวรสาร
- ทุ่มเทศสุดชีวิตจิตใจ ประกาศพระนามพระเจ้า
- ใช้ทุกวิถีทาง ฉวยทุกโอกาส ทุกรูปแบบ เพื่อชนะใจคนบางคน
- ตั้งกลุ่มคริสตชน จัดให้มีหัวหน้าทำหน้าที่อภิบาล
- ให้กำลังใจ ส่งจดหมาย ส่งคนไปเยี่ยมถ้าไปเองไม่ได้

2. การเปลี่ยนแปลงของนักบุญโทมัส

“ท่านเชื่อเพราะได้เห็นเรา ผู้ที่เชื่อแม้ไม่เห็น ก็เป็นสุข” (ยน. 20 : 29)

นักบุญโทมัส ได้สัมผัสกับรอยแผลของพระเยซูเจ้าและเชื่อ ได้เปลี่ยนแปลงตัวเองด้วยการออกไปเป็นธรรมทูต ประกาศพระวรสารยังที่ต่างๆ

3. การเปลี่ยนแปลงของเคลโอปัส และศิษย์อีกคนหนึ่ง บนถนนสู่เอมมาอูส (ลก. 24 : 13-35) จุดที่สำคัญ (climax) อยู่ที่เมื่อพระเยซูเจ้าอันตรธานไป และพวกเขาเริ่มคุยกัน

“ใจของเราไม่ได้เร่าร้อนเป็นไฟอยู่ภายในหรือ เมื่อพระองค์ตรัสกับเราขณะเดินทาง และอธิบายพระคัมภีร์ให้เราฟัง”

แล้วรีบออกเดินทางกลับไปกรุงเยรูซาเล็มทันที ไม่รอให้ถึงเช้า เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นตามทางและเล่าว่าตนจำพระองค์ได้เมื่อทรงบิขนมปัง คิษย์ทั้งสองคนไม่ได้มีส่วนร่วมในการเลี้ยงอาหารค่ำมื้อสุดท้าย แต่อาจจะเคยเห็นพระเยซูเจ้าทำเช่นนี้ตอนที่บิขนมปังเลี้ยงคนเป็นจำนวนมาก

เราได้เคยสัมผัสพระเจ้าแล้วหรือยัง? ถ้าเราไม่ได้สัมผัสพระเจ้า ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น
ใจของเราเร่าร้อนเป็นไฟหรือไม่?

ข้อสำคัญของผู้ที่สัมผัสพระเจ้า คือ ความเชื่อ เวลาเสกศีลเสร็จ พระสงฆ์เชิญชวนให้ประกาศความเชื่อ เป็นการประกาศความเชื่อที่สุดยอดที่สุดในเวลา 1 นาที จากแผ่นปังเปลี่ยนเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า และเป็นพระคริสตเจ้าเองที่อยู่ต่อหน้าเราบนพระแท่น อาจารย์ได้เปรียบเทียบให้เราเห็นชัดเจนขึ้นอีกว่า ถ้าพระเจ้าแผ่นดิน หรือเจ้าฟ้า เจ้าแผ่นดินจะเสด็จมาที่บ้านเรา เราจะยินดีแค่ไหนและเราจะไม่เตรียมตัวต้อนรับอย่างดีหรือ?

เราได้สัมผัสพระคริสตเจ้าเสมอในศีลมหาสนิท แม่ซีเทเรซา แห่งกัลกัตตา บอกกับสมาชิกในคณะให้ใช้เวลาเผื่อศีลมหาสนิทให้นานที่สุดเท่าที่จะนานได้ เพราะเราได้เฝ้าพระคริสตเจ้าสองต่อสอง

Lectio divina เป็นการอยู่กับพระเจ้าด้วยการอ่านพระวาจา

เราสัมผัสพระเจ้าได้ทางศีลมหาสนิท และทางพระวาจา

อาจารย์ได้ยกตัวอย่าง คุณพ่อวิกเตอร์ จากประเทศลัตเวีย ช่วงที่มีการเบียดเบียนศาสนา คริสตชนต้องร่วมพิธีกรรมอย่างหลบๆ ซ่อน วันหนึ่งขณะที่กำลังประกอบพิธีมิสซา ถึงตอนที่อ่านพระวาจา (มธ. 5 : 1-12) บทเทศน์บนภูเขา

พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเห็นประชาชนมากมาย จึงเสด็จขึ้นบนภูเขา เมื่อประทับแล้ว บรรดาคิษย์เข้ามาห้อมล้อมพระองค์ พระองค์ทรงเริ่มตรัสสอนว่า

“ผู้มีใจยากจน ย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา
ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้า ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน
ผู้มีใจอ่อนโยน ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก
ผู้หิวกระหายความชอบธรรม ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะอิ่ม
ผู้มีใจเมตตา ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา
ผู้มีใจบริสุทธิ์ ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า
ผู้สร้างสันติ ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า

เมื่ออ่านมาถึงตรงนี้ พวกเกสตาโปก็เปิดประตูเข้ามา กระซอกพระวรสารทิ้งลงพื้น และบังคับให้คุณพ่อกระโดดเหยียบ (Jump up) พระวรสาร คุณพ่อก็เดินเข้ามา ได้คุกเข่าและก้มลงจูบพระวรสารแทน จึงถูกเกสตาโปเตะที่ใบหน้าจนเลือดกบปาก และส่งให้ไปอยู่ไซบีเรียเป็นเวลา 10 ปี ทั้งชุดนั้น เกสตาโปจะฆ่า

ในตอนนั้นก็ได้อ่าน แต่การส่งไปไซบีเรียเท่ากับเป็นการส่งให้ไปตายอย่างช้าๆ เพราะในไซบีเรียหนาวร้อนกว่าประเทศไทย 2 – 3 เท่า หน้าหนาว ก็หนาวกว่าเป็น 100 เท่า เพราะอุณหภูมิติดลบ

หลังจากคอมมิวนิสต์ล่มสลาย คริสตชนก็สามารถร่วมพิธีกรรมได้อย่างเปิดเผย จึงได้ขุกระฆังของวัดที่ฝังไว้ช่วงที่มีการเบียดเบียนศาสนา ออกมาแขวนไว้ ถ้ามีเสียงระฆังดังขึ้น แสดงว่ามีพระสงฆ์แวะผ่านมา คริสตชนในละแวกนั้นก็มารวมกัน

หลังจากเหตุการณ์นั้นผ่านไป 10 ปี เมื่อมีเสียงระฆังดังขึ้น คริสตชนก็ออกมารวมกัน ปรากฏว่าคนที่ตีระฆัง คือคุณพ่อวิคเตอร์ ที่ถูกส่งไปไซบีเรีย นั่นเอง คุณพ่อเล่าว่า ได้สวดขอพระตลอดเวลา ขอให้ท่านได้มีชีวิตกลับมาอ่านพระวาจาที่ท่านได้อ่านค้างไว้ให้จบ และอาจารย์ก็ให้เราอ่านพระวาจาบทนั้นพร้อมๆ กันด้วย

ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรม ย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของท่าน ทั้งหลายย่อมเป็นสุข เมื่อถูกดูหมิ่น ข่มเหง และใส่ร้ายต่างๆ นานาเพราะเรา
จงชื่นชมยินดีเถิด เพราะบำเหน็จรางวัลของท่านในสวรรค์นั้นยิ่งใหญ่นัก
เขาได้เบียดเบียนบรรดาประกาศกที่อยู่ก่อนท่านดังนี้ด้วยเช่นเดียวกัน”

บทเทศน์บนภูเขา เป็นบทที่เคียดอ่าน เคยศึกษาตั้งแต่เริ่มศึกษาพระคัมภีร์ใหม่ๆ เป็นบทที่ชอบมาก แต่ไม่เคยรู้สึกซาบซึ้ง และน้ำตาซึมเหมือนกับที่ได้อ่านในวันนี้เลย และก็ยังได้ยินคนข้างๆ สูดน้ำมูกดัง ชูคอซาดๆ เป็นระยะๆ ด้วยแหละ ทั้งๆ ที่ไม่ได้เป็นหวัด

ชีวิตของเซอร์รา คือชีวิตที่หล่อเลี้ยงด้วยศีลมหาสนิทและพระวาจา

อาจารย์ได้เปรียบเทียบความรักแบบต่างๆ

1. ความรักของหนุ่มสาว ที่ต้องมีการพัฒนาตามลำดับขั้น อาจจะดีกันบ้าง งอนกันบ้าง
2. ความรักของพ่อแม่ เมื่อรู้ว่ากำลังจะมีลูก ก็รักแล้ว รักตั้งแต่ยังไม่เห็นหน้า ไม่รู้เพศ แม้กระทั่งคลอดออกมาแล้ว ก็ยังรัก ให้การเลี้ยงดูจนเติบโตใหญ่
3. ความรักของพระเจ้า ที่ส่งพระบุตรลงมาเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อไถ่เรา (ยน. 13 : 16) “เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่าผู้รับใช้ย่อมไม่ใหญ่กว่านายของตน ผู้ถูกส่งไปย่อมไม่ใหญ่กว่าผู้ที่ส่งเขาไป” ความรักชนิดนี้ เป็นการตัดสินใจเพื่อแลกกับสิ่งที่มีค่ามาก และเราก็คือสิ่งที่มีค่าของพระเจ้า

ชีวิตของเซอร์รา เป็นชีวิตของความเชื่อ

- เชื่อในพระวาจา
- เชื่อในความรักของพระเจ้า ที่ส่งพระบุตรลงมา

อาจารย์ได้ยกตัวอย่างคำพูดจากบทจดหมายของนักบุญเปาโล ฉบับภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับความเชื่อ ซึ่งให้ความหมายมากกว่าฉบับแปลเป็นภาษาไทย

“I have fought the good fight and have kept the faith”

“ข้าพเจ้าต่อสู้มาอย่างดีแล้ว ข้าพเจ้ารักษาความเชื่อไว้แล้ว” (2 ทธ 4 : 7)

ชีวิตและพันธกิจเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยยกตัวอย่างของมหาตมะคานธี

“My life is my message”

“ชีวิตของข้าพเจ้าคือการประกาศ”

ชีวิตของผู้ที่ได้รับการไถ่กู้ ที่เห็นได้ในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งที่สำคัญมาก

กฎหมายพระศาสนจักร 781

.....งานประกาศพระวรสารต้องถือเป็นหน้าที่พื้นฐานของประชากรของพระเจ้า คริสตชนที่มี
สำนึกในความรับผิดชอบ ต้องมีส่วนร่วมในงานแพร่ธรรม

การแพร่ธรรม

คือการประกาศข่าวดี

ข่าวดี คือ ประกาศความรักของพระเจ้า

- ประกาศด้วยชีวิตของเรา

คือ ชีวิตของความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ ที่เห็นได้ในชีวิตประจำวัน

“เราจึงข้ามไปทะเลสาบฝั่งโน้นกันเถิด” (มก. 4 :35)

อาจารย์ซัยมอนได้ขยายความว่า ทะเลสาบฝั่งโน้น คือ ทศบุรี อยู่คนละฟากกับทะเลสาบกาลิลี เป็นที่อาศัยของชาวเมืองอื่นๆ หลายเมือง และไม่คบค้ากับชาวยิว เมื่อพระเยซูเจ้าให้ข้ามไปทะเลสาบฝั่งโน้น จึงเป็นเรื่องที่สาวกคาดไม่ถึง

ณ ที่นี้ พระเยซูเจ้าได้ทรงขับไล่ปีศาจที่สิงชายคนหนึ่งออก และอนุญาตให้ไปสิงในฝูงหมูซึ่งมีประมาณ 2,000 ตัว ต่างก็พากันกระโจนจากหน้าผาลงไปในทะเลสาบ และจมน้ำตายทั้งหมด หมูทั้งหมดเป็นหมูที่เลี้ยงไว้ ประชาชนที่นั่นจึงขอร้องพระเยซูเจ้าให้เสด็จออกจากเขตแดนของตน

ผู้ที่เคยถูกปีศาจสิงขออนุญาตตามเสด็จด้วย แต่พระองค์ไม่ทรงอนุญาต ตรัสว่า “จงกลับบ้าน ไปหาญาติพี่น้องของท่าน เล่าให้เขาฟังถึงเหตุการณ์ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำ และแสดงพระเมตตาต่อท่าน”

ชายนั้นจากไป เริ่มประกาศในแคว้นทศบุรี ถึงเหตุการณ์ที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำต่อตน ทุกคนที่ได้ฟังต่างประหลาดใจ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาที่นั่นอีกครั้งหนึ่ง จึงมีคนมาหาพระองค์เป็นจำนวนมาก ขอให้พระองค์ช่วยประชาชนต่างประหลาดใจมาก กล่าวว่า “คนนี้ทำสิ่งใดดีทั้งนั้น” (มก 7: 37)

ขนาดคนที่ถูกประชาชนถือว่าเป็นคนบ้า ยังทำการประกาศพระเจ้าได้ขนาดนี้ และเราเซอร์ร้ายจะทำได้ขนาดไหน

อาจารย์ได้ให้เราดูภาพนกที่เกิดอุบัติเหตุชนกับรถ ตกลงมาที่พื้น มีนกอีกตัวหนึ่งบินลงมาดูแล เอนำมาป้อนในปากที่เจ็บ เมื่อบินไปเอนำมาอีกเที่ยว ก็พบว่านกตัวนั้นนิ่งเฉยไป มันก็พยายามที่จะส่งเสียงเรียกนกตัวนั้น แม้แต่นกยังแสดงออกถึงความรักได้ขนาดนี้

และได้ยกตัวอย่างของ **Koinonia** มาจากคำภาษากรีก แปลว่า ผู้ที่มีความรักกันฉันท์พี่น้อง เป็นชุมชนของเกษตรกรที่อยู่ร่วมกัน ช่วยกันทำงานด้วยความเต็มใจ อาศัยพระวาจา และมองเห็นความรักผ่านกันและกัน ที่รัฐแอตแลนตา? (ไม่แน่ใจว่าใช่หรือไม่) ประเทศสหรัฐอเมริกา อาจารย์บอกว่าได้ยินชื่อมานานแล้ว เมื่อมีโอกาสจึงแวะไปพอดีเป็นช่วงเที่ยง อาจารย์ก็เลยร่วมรับประทานอาหารที่นั่น และสังเกตเห็นว่า เวลาที่ประกาศศาสนาสมัครช่วยงาน จะมีคนเสนอตัวรับผิดชอบงาน เมื่อรับประทานอาหารเสร็จถามถึงค่าใช้จ่าย เขาบอกว่าไม่คิด ที่นั่นมีที่พักให้ค้างคืนได้ อาจารย์ก็เลยถามต่อว่า แล้วมีคนแล้วมาพัก มารับประทานอาหารแล้วไม่ช่วยทำงานมีบ้างไหม? เขาก็ตอบว่ามี แล้วเขามีวิธีการจัดการอย่างไร? เขาก็ตอบว่า ไม่ทำอะไร ไม่ต่อว่าด้วย แต่เมื่อผ่านไประยะหนึ่ง พวกนี้ก็จะเสนอตัวช่วยงานเอง การที่เขาอมเสนอช่วยงานนี้ ทำให้ชุมชนดีใจมากกว่า

ก่อนกลับอาจารย์ได้อุดหนุนผลิตภัณฑ์ของเขา และสอบถามเขาว่าเขาอยู่ได้อย่างไร โดยที่ไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผลิตภัณฑ์ที่วางจำหน่ายก็มีไม่มาก และไม่ค่อยมีคนผ่านไปมา ได้ความว่า เขาอยู่ได้เพราะเขาอาศัยขายทางอินเทอร์เน็ต เป็นหลัก และเป็นผลผลิตที่เขาทำเอง ราคาจึงถูกกว่าท้องตลาดเกือบครึ่ง

เป็นไปได้หรือ? ที่เราจะเจริญชีวิตประจำวันด้วยพระวาจา และศีลมหาสนิท

อาจารย์ได้ยกตัวอย่างของกาก้า นักฟุตบอล ชาวบราซิล ซึ่งเป็นนักฟุตบอลที่เก่งและมีชื่อเสียงมาก จากส่วนหนึ่งของบทสัมภาษณ์

ศาสนา : คริสต์
เพลงที่ชอบร้อง : ชอบร้องเพลงใน โบสถ์
หนังสือที่ชอบอ่าน : พระคัมภีร์
สิ่งที่จะทำเมื่ออยู่ในอันตราย : สวดขอพระเจ้า
ผู้หญิงในฝัน : เธอต้องรักพระเจ้า
ใครมีอิทธิพลให้ชีวิตคุณเป็นเช่นนี้ : พระเยซูเจ้า

และก่อนที่จะย้ายสโมสร กาก้าได้ขอกับทางสโมสร ให้เขาไปร่วมมิสซาได้ทุกวันอาทิตย์ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน ทางสโมสรจึงได้เปลี่ยนแปลงนโยบาย จักรกรับส่งคนที่ต้องการไปนมัสการพระเจ้าตามความเชื่อของแต่ละศาสนา ปรากฏว่ามีกาก้าไปเพียงคนเดียว และเพื่อนๆ ยังบอกอีกว่า ในวันนั้นจะได้ยินกาก้าฮัมเพลงที่ร้องในโบสถ์วันนั้นทั้งวัน

สุดท้าย อาจารย์ได้เล่าประสบการณ์ที่ได้ไปยังประเทศต่างๆ และมีโอกาสได้พบปะพูดคุยกับคนหนุ่ม คนสาว ถึงเรื่องกระแสเรียก บางคนคิดจะบวช แต่ไม่มีคนชวน บางคนเข้าบ้านเณรแล้ว แต่ขาดทุนทรัพย์ ก็ออกมาทำงานเก็บเงิน เพื่อที่จะกลับเข้าบ้านเณรใหม่

อาจารย์จึงย้ำว่า สิ่งที่เราเซอร์ร่าต้องถามอยู่เสมอ คือ เคยคิดจะบวชบ้างหรือเปล่า

กระแสเรียกแห่งชีวิตสงฆ์ โดยพระคุณเจ้าลอเรนซ์ เทียนชัย สมานจิต

พระคุณเจ้าได้พูดถึงปัญหากระแสเรียกของทั้งในบ้านเรา และที่อื่นทั่วโลก เดียวนี้คนมาบวชเป็นพระสงฆ์น้อยลง ประเทศที่เคยส่งคนไปเป็นมิชชันนารี กลับต้องให้มิชชันนารีจากที่อื่นมาทำงานแทน รวมทั้งปัญหาการดำเนินชีวิตของพระสงฆ์เอง

พระสงฆ์ เป็นของขวัญของชุมชน

ถ้าไม่มีพระสงฆ์ ก็ไม่มีผู้แทนของพระเยซูเจ้า

พ่อแม่ เป็นพระสงฆ์ในบ้าน

พระสงฆ์ เป็นข้าราชการเต็มเวลา

- ให้เราสวดให้พระสงฆ์ศักดิ์สิทธิ์ เป็นพระสงฆ์ที่ดี
- สวดให้พระสงฆ์ ให้มีทั้งปริมาณ และคุณภาพ เหมือนพระคริสตเจ้า

ถ้าสังคมฟุ้งเฟ้อ → ศาสนาเสื่อม เราต้องถือเศรษฐกิจพอเพียง และคำสอนของพระเยซูเจ้า
ชีวิตพระสงฆ์ ต้องเลียนแบบชีวิตของพระเยซูเจ้า

เมื่อเราได้รับศีลล้างบาป เราได้รับหน้าที่ 3 อย่าง

- ประกาศ ทำหน้าที่ สอน ประกาศความดี ประณามความชั่ว
- สงฆ์ ทำหน้าที่ถวายบูชาฝ่ายจิต
- ชุมพวาบาล หรือกษัตริย์ ทำหน้าที่เป็นผู้นำจิตวิญญาณ

พระคุณเจ้าบอกว่า กระแสเรียกมาแต่เล็กๆ ต้องมีการชักชวนเด็ก และสนับสนุน การอบรมให้
เริ่มตั้งแต่ที่บ้าน ส่วนผู้ที่บวชเป็นพระสงฆ์แล้ว ให้เราเน้นการให้กำลังใจ มากกว่าปัจจัย

สุดท้าย พระคุณเจ้าบอกว่า **อย่าให้สังคมเปลี่ยนแปลงเรา เราต้องเปลี่ยนแปลงสังคม** เราต้อง
พยายามหาสมาชิกเพิ่มมากขึ้น มีการฟื้นฟูชีวิตคริสตชนให้รื้อรอน

รายงานการกิจกรรมเซอร์ราสังฆมณฑล

ในโอกาสที่พระคุณเจ้า พระคุณเจ้าเทียนชัย สมานจิต และพระคุณเจ้าสิริพงษ์ จรัสศรี มาร่วม
กิจกรรมกับเราด้วย หลังมิสซา พวกเราถือ โอกาสรายงาน ให้พระคุณเจ้าทั้งสององค์ได้รับทราบกิจกรรม
เซอร์ราระดับสังฆมณฑลในปีที่ผ่านมา พี่ตันหยง ประธานเซอร์ราสังฆมณฑลจันทบุรี ได้รายงานจำนวน
สมาชิก ปีที่ก่อตั้งของเซอร์รา ทั้ง 3 กลุ่ม วัตถุประสงค์ของเซอร์รา กิจกรรมที่เซอร์ราได้ทำในปีที่ผ่านมา
และใน โอกาสลาเกษียณของพระคุณเจ้าเทียนชัย ได้สวดภาวนาเป็นกำลังใจให้กับพระคุณเจ้า ก่อนจบการ
รายงาน ประธานเซอร์ราก็เลยหยอดท้ายว่ากำลังใจและปัจจัยเป็นของคู่กัน ขอการสนับสนุนกำลังใจและ
ปัจจัยจากพระคุณเจ้าสิริพงษ์ด้วย

วัลลดา เล้ากอบกุล ผู้บันทึก